

«Tyveri» forutsetter at begrepet «eiendom» eksisterer. Eiendomsbegrepet er derfor mer grunnleggende enn «tyveri». Eiendom er like grunnleggende som produksjon av verdier; som er like grunnleggende som å utføre en handling.

Definisjon: Tyveri er en handling hvor man bemektiger seg individets eiendom, uten samtykke.

– Uten eierett er tyveri meningsløst. Hvem som eier noe må være den som har bevirket dette, eller holdt det under opparbeidelse. Man kan også eie ting som andre bevirker ved å gjøre avtale om dette.

Man kan ikke eie noe ved å bevirke dette med stjålne midler. Således kan ikke Staten kalle Norge sitt.

– Det kan ikke regnes som gyldig argument å påstå at staten «er» befolkningen, med videre resonnement som antyder at det ikke er mulig å stjele fra seg selv.

– Tyveri er et etisk begrep, ikke et juridisk.

– Tyveri er tyveri uavhengig av hva som skjer etter tyveriet. Tyveri forsvinner ikke selv om tyven deler ut noe av tyvegods.

– Tyveri er ikke avhengig av at det finnes lover, for at tyveri skal være mulig.

– Tyveri er tyveri, ubetinget av om tyven har fått flertallet med på tyveriet. Appell til flertall er villfarelse. Appell til demokrati en villfarelse. Det er tyveri selv om tyven har folkeflertallet på sin side.

– Tyveri er tyveri vilkårsløst av at tyven har skrevet inn i en bok han kaller lov, som sier at han har rett til å stjele. Appell til tyvens lover for å forsvare tyveri er sirkelargumentasjon.

– Tyveri er tyveri vilkårsløst om autoritetspersoner innen statsvitenskap, filosofi, ol. påstår at det er umulig å ha samfunn uten tyveri. Appell til autoritet er en villfarelse.

– Det er tyveri selv om tyven har fått media til skrive pent om tyveriet.

– Det kan ikke regnes som et gyldig argument for tyveri, at noen er sultne, mangler sted å bo eller er uten klær.

– Enten må tyveri være greit, og da for alle, eller så må det ikke være greit, og da for ingen. Menneskers omstendigheter er ikke relevant.

– Noen hevder at *«du er også en tyv, fordi du har tatt imot tyvegods fra staten. Du har bla.*

kjørt på statens veier». Utsagnet rammer ingen andre med sin kritikk enn de som er for statens legaliserte tyveri. Det ville nemlig ikke finnes noen statens tyverifinansierte veier om

det legaliserte tyveri ikke var bevirket. Det er dessuten ikke offeret som skal klandres for at det knapt er mulig å foreta seg noe som helst uten å berøre tyvegods.

– Den som er for tyveri, trenger å forstå at han må være for tyveri uavhengig av hvem som bevirker det. Enten må tyveri være i orden for alle, eller ingen.

Premiss 1: Tyv er den som bedriver tyveri.

Premiss 2: Tyveri er å ta fra andre med tvang.

Premiss 3: Staten tar fra andre med tvang.

}

}

}

⇒ Ergo er Staten tyv.

(Skatt er legalisert tyveri.)

Myndigheter stjeler hva som moralsk ikke tilhører den i form av noe de kaller skatt. Staten har mange andre navn på det som i realiteten er tyveri.

– Det Staten tar blir ikke mindre tyveri av at den har fått med seg flertallet.

– Ei heller blir det mindre tyveri av at Staten mener noen andre har mer bruk for det.

– Ei heller er det for mindre tyveri å regne at majoriteten innbiller seg at det er visse ting som ikke kan finansieres uten tyveri.

– Ei heller er det for mindre tyveri å regne om tyven gir deg ting (som f.eks. skole, veier, helsevesen, forsikring, pensjonsordninger, osv).

– Urett blir ikke rett av at mange ser det problematisk å finansiere visse tjenester uten ved bruk av legalisert tyveri.

– Staten gir alle mulighet til å flytte ut av landet slik at de slipper å gi penger til Staten, men det blir ikke mindre tyveri fordi en har mulighet til å emigrere.

– Sosialister tror det er umulig å ha samfunn og omgås andre mennesker, uten å stjele fra dem.

- Sosialister innbiller seg at det er noe magisk med stjålne penger, og at det er kun slike som kan kjøpe visse tjenester.
- Men hva med de svake, hvordan skal de klare seg hvis man ikke stjeler til dem?
 - Som om det er så mange svake at man må stjele 80% av de ikke-svakes verdiskapning.
 - Som om det er rett å stjele bare fordi noen er svake.
 - Som om det er de ikke-svakes skyld for at noen er svake.
 - Som om det er bevist at de som ikke klarer å fø seg, vil gå under i et rettskaffent samfunn.

Løgnere og bedragere bruker alle tenkelige uholdbare argumenter for å bane vei for å holde frem med sitt stjel-og-del-samfunn.

Hvis man sjekker om noen frivillig har betalt skatten sin, finner man fort ut at det ikke var frivillig. Da de prøvde å nekte, kom politiet og beslagla eiendommen demmes og kastet dem i fengsel. Det er ikke omdefinering av ordet ran å kalle dette et ran. De merket absolutt ingen forskjell på om en vilt fremmed kom med våpenmakt og overtok eiendommen eller om Staten gjorde det. Forskjellen er at ranerne har gått sammen i et flertall og bruker Staten og lovene som mellommenn for å rane. Hvis man «betaler sin skatt med glede» er det frivillig donasjon. Det er ikke noe som heter frivillig skatt, fordi å betale inkluderer frivillig bytte av verdi.

Å gjøre det gode med andres penger fungerer ikke. Å frata noen produktet av deres innsats ved tvang er umoralsk. Fordi man da snylter på produktet av de handlinger som er motivert av eget overlevelses og selvoppholdelsesinstinkt. Ingen har tvangsmessig rett til andres inntekt. Hvert individ er unikt og et mål i seg selv.

Å øke skatter og avgifter fører til at penger flyter fra produsenter som har tjent dem ved produktivt arbeid, og over til det offentlige, som sjelden klarer å bruke penger på en effektiv og god måte. Sosialiststaten er ineffektiv, og de offentlig ansatte sosialistbyråkratene sløser bort mesteparten av verdiskapernes skattepenger, slik at det kun er smuler igjen til nyttige verdier. Skatteøkninger er skadelige for velstanden.

Propagandabildet som politikerne forsøker å selge til de enfoldige er omtrent slik:

«Vi betaler skatt for å få gratis tilgang til skole, helsetjenester, pensjoner, veier, osv.»

«Vi har også ordnet med progressiv skatt slik at de som har mest bidrar med forholdsmessig mer til fellesskapet.»

Folk flest lures til å tro at de får et bedre tilbud enn de ellers vill ha fått, iogmed at vanlige folks kostnader blir subsidiert av høyere skatter på de rike. Politikernes påstand om at de rike betaler mer skatt stemmer ikke. De rike er ofte ressurssterke som også er i stand til å utnytte skattesystemet og finne hullene.

Det er folk flest som betaler mesteparten av skatten. Det er ikke slik at de slipper billigere unna fordi de rike betaler. Tilbudet fra det offentlige er ikke spesielt godt. Grunnen er at offentlige monopoler ikke utsettes for reell konkurranse. Dermed blir de dårlige, dyre og ineffektive. Dette gjør også at visse «tradisjoner» får makt i ulike styrende organer. De bruker makten til å holde konkurrerende tilnærminger borte. Dette er hovedårsaken til økende problemer innen alt det offentlige driver med.

I dagens politikk er standarden for belegg lik null. Alt som trengs er et eller annet halvveis plausibelt sammensurium av en begrunnelse, nok til å overbevise halvparten av befolkningen, som så blir vedtatt som lov.

Konklusjon. Enhver har full rett til å beholde sine penger, kjøpe det han måtte ønske av tjenester innen skole, helsetjenester, pensjonsforsikring, osv. Kun dette er moralsk, og det eneste system som kan gi et godt og stadig bedre tilbud.

Dagens system fungerer ikke i praksis, og er på sikt ødeleggende. Høye skattesatser oppfordrer til svart arbeid, skattesnyteri, korrupsjon, unnaluring og generell reduksjon i respekt for lov og rett.

Selv om noen får noe igjen for skattepengene sine er skatt like fullt tyveri, men ikke av penger. Skatt er tyveri av selvråderetten, myndigheten og verdigheten til et individ. Staten tar nemlig kontroll over folks liv, som om de var barn. Skatt umyndiggjør og reduserer mennesker fra stolte, skapende, selvstendige vesener om til tarvelige leilendinger som er avhengig av statens tillatelse for å leve. Skatt er rett og slett sjeletyveri. Staten tar fra deg det som gjør deg til et menneske. Penger kan erstattes, men det kan ikke verdigheten og myndigheten din.

Liberalister er motstandere av at en liten voldselite skal frarøve folk deres selvråderett og

skape et klassesdelt føydalsamfunn.

Løsningen er at skattene settes ned for å oppmuntre til verdiskapning og produktiv virksomhet. La folk beholde mest mulig av pengene sine, slik at de selv kan bruke dem på tilbud de måtte ønske mht. skole for sine barn, helseforsikringer, pensjonsordninger, osv.

De fleste kapitalister investerer penger. Dette bidrar til å skape nye arbeidsplasser som igjen skaper velstand. Dess mer man skaper dess mer velstand kan man ha.

Tåkespråket går ut på at betydningen av ord flyter ved at ord kan defineres tilfeldig og når som helst kan endres. Eller at ord får nye meninger. Eller at ord er uten mening. Eller med så mange meninger at de allikevel blir meningsløse. Nominalismen er teorien som ligger til grunn for tåkespråket. Psykotikere, psykopater og sosialister er tilhengere av nominalismen. Ord betyr det de føler at de betyr. Nominalismen er grunnlaget for psykopat etikk og er et viktig kjennetegn på ondskap. Et nominalistisk tåkespråk brukes av psykopater og tilhengere av psykopat etikk for å manipulere folks følelser, og bryte ned folks evne til å tenke logisk og for å skjule sannheten.

Sosialistisk definisjon: Eiendom er hva Staten sier er eiendom.

Sosialistpsykopaten fjerner derfor hva tyveri virkelig betyr. Dermed kan staten stjele så mye de vil og samtidig si «nei, jeg er imot tyveri». Alle som kan tenke gjennomskuer de psykopate løgnene meget lett.

I sosialistsamfunn er det over 80% skatt. Kort sagt er en gjennomsnittlig nordmanns inntekt 80% statskontrollert. Gode handlinger straffes og dårlige handlinger belønnes. Den reelle, virkelige effekten av skatt er ødeleggelse av produktive arbeidsplasser.

Skattesnyteri er positivt, moralsk og samfunnsnyttig. Det er lov å bekjempe og beskytte seg mot organisert kriminalitet (=skatt om noen skulle være i tvil). Samtidig er det også bra at ondskaper løftes frem i lyset, og at ofrene synes.

Mange bedrifter og enkeltpersoner i mange moderne Europeiske land er nødt til å omgå skatt og regelverk for i det hele tatt å overleve innen visse bransjer og livssituasjoner.

Liberalister er mot tvungen skatt. Det er ikke noe galt i å særbehandle mennesker når særbehandlingen ikke består i å stjele penger fra dem, uavhengig av om de det gjelder er fattige eller rike.

Sosialisme er sekularisert religion, som forutsetter at Staten er en allmektig gud, som krever underkastelse, selvoppofrelse og autoritetstro. Sosialismen bryter med bibelens bud om at man ikke skal begjære sin nestes eiendom. Det er nettopp det sosialisme er: Å begjære sin nestes eiendom.

Sosialisme betyr at individets produkt er gjenstand for sosial kontroll. Sosialister forsvare flertallets rett til å stjele fra mindretallet. Reell eiendomsrett finnes ikke med sosialismen. Den sosialistiske venstresiden henter legitimitet fra følelser, flertallets makt, tvang, løgn og mangel på rasjonalitet. De gjør ingenting for å falsifisere egne løgner, tvertimot, løgnen skal beskyttes.

Hele grunnlaget for sosialismen hviler på hvor lenge de kan skjule sannheten ved å manipulere fakta og omskrive språket slik at ord får nye meninger.

Årsaken er at det er umulig å selge rendyrket sosialisme ved å fortelle sannheten.

Sosialister omskriver alltid språket slik at ord får nye meninger. Saddam Hussein, Hitler, Røde Khmer, Stalin osv. var jo forkjempere for «frihet» de også. Det er bare det at de omdefinerte ordet til å bety «retten til å følge loven» og ikke «fravær av tvang».

Metoden er kjent fra psykopati og handler om å manipulere med tåkespråket. I epistemologi kalles metoden nominalisme.

Skattlegging har gjennom tidene kvalt alle stormakter. Det er en direkte årsakssammenheng mellom skattlegging og ødeleggelsen av et samfunn.